

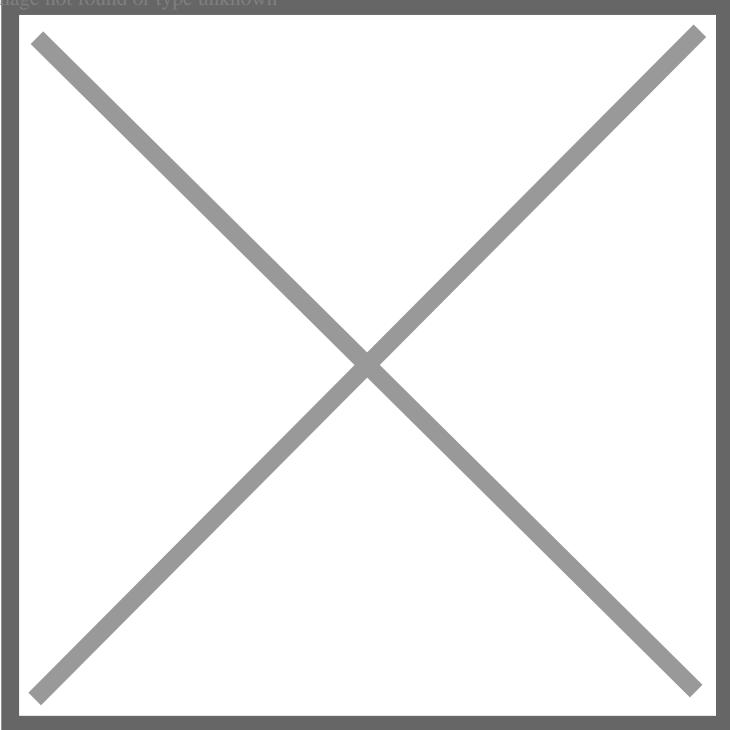
5 Οκτωβρίου 2018

Η πίστη και ο Τίμιος Σταυρός ανάστησαν ένα παιδί!

/ Θαυμαστές διηγήσεις



Image not found or type unknown



Τίμιο Ξύλο το οποίο φυλάσσεται στο σκευοφυλάκιο του
Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

Μια ηλιόλουστη μέρα, αφού τέλειωσε τις δουλειές του σπιτιού κι ετοίμασε το φαγητό μετέφερε τη μηχανή της [η Στυλιανή Χατζήνα, αργότερα Μοναχή Φιλοθέη 1897-1975] στην ταράτσα του σπιτιού για να γαζώσει.

Από κοντά είχε το αγοράκι της, τον Σταύρο που θα ήταν περίπου 20 μηνών.

Το παιδάκι έπαιζε γύρω από την καπνοδόχο, αλλά σε μια στιγμή παραπάτησε κι όπως η ταράτσα δεν είχε στηθαίο, έπεσε από ύψος τριάμισι περίπου μέτρων και χτύπησε θανάσιμα σε ένα πελέκι.

Αλλόφρων έτρεξε κοντά του η έρμη μάνα. Τι να δει; Το αγοράκι της αιμορραγούσε εκεί στο χώμα από στόμα, μύτη, αυτιά, χωρίς να αναπνέει, χωρίς σημάδια ζωής.

Άφωνη παρακολουθούσε η κ. Στυλιανή.

Οι δικοί της άνθρωποι, που προστρέξανε, δεν ήξεραν πώς να την αντιμετωπίσουν, όπως την έβλεπαν αδάκρυτη και χλωμή σαν πεθαμένη. Προτύμησαν να την αφήσουν να συνέλθει και ασχολήθηκαν με το παιδί.

Μετέφεραν το άψυχο κορμάκι στο εσωτερικό του σπιτιού, το έβαλαν σε ένα καναπεδάκι. Ήρθε ο γιατρός που απλά πιστοποίησε τον θάνατο του μικρού.

Ενώ η καμπάνα του χωριού άρχισε να χτυπά πένθιμα, ειδοποιήθηκε ο πατέρας, που ήταν στη δουλειά του στο Ρέθυμνο, για το τραγικό συμβάν και του ζήτησαν να φέρει ένα φέρετρο για το παιδί.

Η αυλή άρχισε να γεμίζει κόσμο, που ερχόταν να συμπαρασταθεί στο πένθος της οικογένειας. Ορίστηκε και η κηδεία για την επομένη στις 4.00 το απόγευμα.

Η δύναμη της πίστης

Και τότε η Στυλιανή θυμήθηκε τον Τίμιο Σταυρό. Πετάχτηκε σαν ελατήριο από τη θέση της. Μάταια προσπάθησαν να την συγκρατήσουν εκείνοι που νόμιζαν πως πηγαίνει να δώσει τέλος στη ζωή της.

Σπεύδει και κατεβάζει το ιερό κειμήλιο από το εικονοστάσι με τρεμάμενα χέρια. Ασπάζεται ευλαβικά το σύμβολο της πίστης μας και πλησιάζοντας το παιδί της ακούμπησε το ιερό σύμβολο πάνω στην καρδούλα του και το έσφιξε στην αγκαλιά της.

- Τίμιε μου Σταυρέ, παρακάλεσε, να ζήσει το παιδί μου, να το βαπτίσω Σταύρο και να το κάνω ιερέα.

Η προσευχή της εισακούσθηκε και το παιδάκι άνοιξε τα ματάκια απορημένο με τον κόσμο που έβλεπε μπροστά του.

Έγινε όπως το έταξε η μητέρα. Και το νεκραναστημένο παιδάκι έγινε μεγαλώνοντας ο εξαιρετικά αγαπητός μας ιερέας, παπά-Σταύρος Τζαγκαράκης, που επί εφημερίας του ανθούσε η ενορία Περιβολίν και έχει καταγραφεί στα

χρονικά του τόπου, από τους ίδιους τους πιστούς, ως ένας από τους πλέον φωτισμένους μας κληρικούς.

Από το βιβλίο “Τα θαυμάσια του Τιμίου Σταυρού και η Γερόντισσα Φιλοθέη Μοναχή κατά κόσμον Στυλιανή Χατζήνα” των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη.